בס"ד

יום ב', י"ג בשבט תשנ"ח (9 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם

אבא קובנר, 1978

לקראת ט"ו בשבט (מחר!):

המשנה שלנו בשבת היא אחד מארבעה ראשי השנה שיש בכל שנה ושנה, כפי שמובא במשנה הפותחת את מסכת ראש השנה:
"ארבעה ראשי שנים הם: באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים,
באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה...,
באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמיטין,
וליובלות לנטיעה ולירקות
באחד בשבט ראש השנה לאילנות כדברי ב"ש.
בי"ת הלל אומרים: בחמישה עשר בו.

ומה בין ראש השנה לאילנות לראש השנה השני - של אחד באלול שאין עושים בו שינוי של היכר יום טוב כלל, ובמה משנים מעשר?
לפי שיש בראש השנה הזה מצוות שבת ארץ ישראל. כי ביום הזה מתחדש כח האילנות שבארץ ישראל להניב תבואתה. ולהוציא פירותיה ולהראות שבחה. ורוב שבחה של ארץ ישראל על פירות האילן ואומר, בכתוב:
= ארץ חיטה ושעורה וגפן ותאנה ורימון, ארץ זית-שמן ודבש =
הרי שבחה של ארץ ישראל בשני מיני דגן ושלשה מיני פירות האילן. שבבש האמור כאן בדבש תמרים הכתוב מדבר. יום שלושים א' מתרשת בו את כוחות הזרע, לנותנו, אוהבו ומצויה.
וכשישראל אוכלים מפירות הארץ וניזונים מטובתה הרי הם מברכים אלהים חיים ומודים למי שהנחילם ארץ חמדה טובה, ומתפללים אליו שיארכו ימיהם ושנותיהם כאן, ועל שהרי הבטיח לאבותינו - לאברהם יצחק ויעקב - כמתוב באותה פרשה שמדברת בשבחה של ארץ ישראל:
"ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלוקיך על הארץ הטובה אשר נתן לך" [דברים ח', י]

יום נעים!